

Dziennik Urzędowy C 196

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 61

8 czerwca 2018

Spis treści

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2018/C 196/01	Zawiadomienie Komisji w sprawie pytań i odpowiedzi dotyczących stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności	1
2018/C 196/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8902 – 3i Group/Deutsche Alternative Asset Management/Attero Holding) ⁽¹⁾	15
2018/C 196/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8918 – AEA Investors/BCI/Springs) ⁽¹⁾	15

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2018/C 196/04	Konkluzje Rady w sprawie roli młodzieży w mierzeniu się z wyzwaniami demograficznymi w Unii Europejskiej	16
2018/C 196/05	Konkluzje Rady w sprawie potrzeby wyeksponowania dziedzictwa kulturowego we wszystkich politykach UE	20
2018/C 196/06	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat propagowania wspólnych wartości UE poprzez sport	23

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

Komisja Europejska

2018/C 196/07	Kursy walutowe euro	27
---------------	---------------------------	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2018/C 196/08	Postępowanie likwidacyjne – Decyzja o wszczęciu postępowania likwidacyjnego wobec Alpha Insurance A/S (Publikacja zgodnie z art. 280 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II))	28
2018/C 196/09	Dane dotyczące przelotu pasażera (dane PNR) – Lista państw członkowskich, które podjęły decyzję o stosowaniu dyrektywy w sprawie wykorzystywania danych PNR do lotów wewnątrzunijnych zgodnie z art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Jeżeli państwo członkowskie podejmie decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy do lotów wewnątrzunijnych, powiadamia o tym Komisję na piśmie. Państwo członkowskie może złożyć lub cofnąć takie powiadomienie w każdym czasie. Komisja publikuje takie powiadomienia oraz wszelkie ich cofnięcia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej)	29
2018/C 196/10	Zmiana dotycząca Europejskiego Ugrupowania Współpracy Terytorialnej (EUWT) – EUWT Eurometropolia Lille-Kortrijk-Tournai	30

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2018/C 196/11	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8957 – Silver Lake/ZPG) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	32
2018/C 196/12	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8922 – Phoenix PIB Austria/Farmexim i Help Net Farma) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	34

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

**Zawiadomienie Komisji w sprawie pytań i odpowiedzi dotyczących stosowania rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom
informacji na temat żywności**

(2018/C 196/01)

Spis treści

1.	Wprowadzenie	1
2.	Ogólne wymogi dotyczące etykietowania	2
2.1.	Rzetelne informowanie	2
2.2.	Dostępność i umieszczanie obowiązkowych informacji na temat żywności	2
2.3.	Prezentacja obowiązkowych informacji na temat żywności i ich czytelność	2
2.4.	Obowiązkowe informacje (art. 9 i sekcja 2 rozporządzenia)	3
2.5.	Dodatkowe obowiązkowe dane szczegółowe dotyczące szczególnych rodzajów lub kategorii żywności	5
3.	Informacja o wartości odżywczej	6
3.1.	Stosowanie informacji o wartości odżywczej	6
3.2.	Obowiązkowe informacje o wartości odżywczej	6
3.3.	Informacje podane dobrowolnie	7
3.4.	Formy wyrażania i prezentacji informacji o wartości odżywczej	10
3.5.	Dodatkowe formy wyrażania i prezentacji informacji	12
3.6.	Odstępstwa od obowiązku podawania informacji o wartości odżywczej	12
3.7.	Suplementy diety	14
3.8.	Produkty szczególne	14

1. Wprowadzenie

W dniu 25 października 2011 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) nr 1169/2011⁽¹⁾ w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności (zwane dalej rozporządzeniem). Rozporządzenie zmienia obowiązujące w Unii przepisy dotyczące etykietowania żywności, aby umożliwić konsumentom dokonywanie świadomych wyborów i bezpieczne stosowanie żywności, a jednocześnie zapewnić swobodny przepływ legalnie wyprodukowanej i wprowadzonej do obrotu żywności. Rozporządzenie to stosuje się od dnia 13 grudnia 2014 r. z wyjątkiem postanowień dotyczących informacji o wartości odżywczej, które mają zastosowanie od dnia 13 grudnia 2016 r.

Niniejsze zawiadomienie ma pomóc podmiotom działającym na rynku spożywczym i organom krajowym w stosowaniu rozporządzenia, udzielając odpowiedzi na szereg wątpliwości, zgłoszonych po wejściu w życie rozporządzenia.

Dokument odzwierciedla dyskusje przeprowadzone w Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności (DG SANTE) z udziałem ekspertów z państw członkowskich w ramach Grupy Roboczej ds. rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności.

Niniejsze zawiadomienie pozostaje bez uszczerbku dla wykładni, której może udzielić Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

2. **Ogólne wymogi dotyczące etykietowania**

2.1. *Rzetelne informowanie*

2.1.1. Art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia stanowi, że: „informacje o żywności nie mogą wprowadzać w błąd przez sugerowanie poprzez wygląd, opis lub prezentacje graficzne, że chodzi o określony środek spożywczy lub składnik, mimo że w rzeczywistości komponent lub składnik naturalnie obecny lub zwykle stosowany w danym środku spożywczym został zastąpiony innym komponentem lub innym składnikiem”. Jakiego rodzaju przypadki obejmuje zakres stosowania tego przepisu? Jak prawidłowo oznakować produkty spożywcze?

Właściwe przepisy: Art. 2 ust. 2 lit. f), art. 7 ust. 1 lit. d), art. 13 ust. 2 oraz załącznik VI część A pkt 4

Art. 7 ust. 1 lit. d) będzie stosowany w przypadkach, gdy zakłada się, że przeciętny konsument może się spodziewać, że dana żywność jest zwyczajowo wytwarzana z określonego składnika lub określonych składników, naturalnie obecnych w danej żywności, a zastąpiono je innym komponentem lub składnikiem.

Można wymienić następujące przykłady:

- żywność, w której składnik normalnie stosowany w danym środku spożywczym zastąpiono innym komponentem lub innym składnikiem, np. pizza, w której na podstawie obrazka na etykiecie oczekuje się obecności sera, podczas gdy ser zastąpiono innym produktem, o innej nazwie, wyprodukowanym z surowców stosowanych do zastąpienia mleka całkowicie lub częściowo;
- żywność, w której taki składnik, naturalnie obecny w danym środku spożywczym, zastąpiono innym komponentem lub innym składnikiem, np. produkt wyglądający jak ser, w którym tłuszcz pochodzący z mleka zastąpiono tłuszczem pochodzenia roślinnego.

W odniesieniu do etykietowania żywności, w przypadku której zastąpiono wykorzystany(-e) składnik(i) produktu, w bezpośredniej bliskości nazwy produktu musi pojawić się nazwa składnika(-ów) zastępczego(-ych), wydrukowana na opakowaniu lub etykiecie w taki sposób, aby zapewnić czytelność i z wykorzystaniem rozmiaru czcionki o wysokości x wynoszącej co najmniej 75 % wysokości x nazwy produktu i nie mniejszej niż 1,2 mm.

Znalezienie odpowiedniej nazwy dla tego zastępczego środka spożywczego zgodnie z zasadami odnoszącymi się do nazw żywności należy do podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze.

W stosownych przypadkach należy również przestrzegać obowiązujących przepisów odnoszących się do konkretnych produktów. Na przykład zabronione jest stosowanie nazwy „produkt seropodobny”, ponieważ nazwa „ser” zastrzeżona jest wyłącznie dla przetworów mlecznych⁽¹⁾.

2.2. *Dostępność i umieszczanie obowiązkowych informacji na temat żywności*

2.2.1. W przypadku żywności opakowanej obowiązkowe informacje na temat żywności muszą się znajdować albo na opakowaniu, albo na dołączonej do niego etykiecie. Jakiego rodzaju etykiety można zastosować do tego celu?

Właściwe przepisy: art. 2 ust. 2 lit. i), art. 12

Etykiety nie mogą być łatwo usuwalne, tak aby nie ograniczać dostępu konsumenta do obowiązkowych informacji na temat żywności.

W przypadku dołączonych do opakowania etykiet odklejanych należy przeprowadzić indywidualną ocenę, aby ustalić, czy spełnione są ogólne wymogi dotyczące obecności, dostępności i położenia obowiązkowych informacji.

Można zastosować każdy rodzaj etykiety uznany za spełniający wyżej wymienione kryteria.

2.3. *Prezentacja obowiązkowych informacji na temat żywności i ich czytelność*

2.3.1. W jaki sposób ustala się „największą powierzchnię”, szczególnie w odniesieniu do puszek lub butelek?

Właściwe przepisy: art. 13 ust. 3, art. 16 ust. 2 i załącznik V pkt 18

W przypadku opakowań prostokątnych lub o kształcie pudełka ustalenie „największej powierzchni” jest proste, jest to bowiem cały najdłuższy bok danego opakowania (wysokość x szerokość).

⁽¹⁾ Część III załącznika VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

W przypadku kształtów cylindrycznych (np. puszki) lub opakowań w kształcie butelek (np. butelki), które często mają nieregularne kształty, przez „największą powierzchnię” można rozumieć powierzchnię z wyłączeniem wieczek, denek, kołnierzy wokół wieczek i denek puszek, szyjek butelek i słoików, a także miejsc, w których szyjki się rozszerzają.

Orientacyjnie, zgodnie z zaleceniem międzynarodowym nr 79 Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej⁽¹⁾, w przypadku opakowań o kształcie cylindrycznym lub zbliżonym do cylindrycznego główna powierzchnia informacyjna opakowania jest określana jako 40 % wysokości opakowania x obwód opakowania, z wyłączeniem wieczek, denek, kołnierzy wokół wieczek i denek puszek, szyjek butelek i słoików, a także miejsc, w których szyjki się rozszerzają.

2.3.2. Jak wyznaczać rozmiar czcionki dla wielkich liter i cyfr?

Właściwe przepisy: załącznik IV

Wysokość wielkich liter i cyfr musi być równoważna w stosunku do litery „A”, na początku wyrazu „Appendix”, gdzie wysokość czcionki x jest równa lub większa 1,2 mm.

2.3.3. Czy obowiązkowy rozmiar czcionki, określony w art. 13 ust. 2, ma również zastosowanie do dodatkowych obowiązkowych danych szczegółowych wymaganych w odniesieniu do szczególnych rodzajów lub kategorii środków spożywczych, takich jak wymienione w załączniku III?

Właściwe przepisy: art. 13 ust. 2, załącznik III

Minimalny rozmiar czcionki, określony w art. 13 ust. 2, ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do obowiązkowych danych szczegółowych wymienionych w art. 9 ust. 1.

Jeżeli dodatkowe obowiązkowe dane szczegółowe wymienione w załączniku III umieszcza się w taki sposób, że stanowią część nazwy środka spożywczego, ma zastosowanie wymóg obowiązkowego rozmiaru czcionki, jak określono w art. 13 ust. 2.

W pozostałych przypadkach obowiązkowy rozmiar czcionki nie ma zastosowania.

2.3.4. Czy obowiązkowy rozmiar czcionki, określony w art. 13 ust. 2, ma również zastosowanie do obowiązkowych danych szczegółowych towarzyszących nazwie środka spożywczego, takich jak wymienione w załączniku VI część A (np. „rozrożony”, „wędzony”, „napromieniony” etc.)?

Właściwe przepisy: art. 13 ust. 2, załącznik VI część A

Tak, ponieważ wspomniane obowiązkowe dane szczegółowe są kojarzone z nazwą środka spożywczego, dla której ma zastosowanie przepis dotyczący minimalnego rozmiaru czcionki ustanowiony w art. 13 ust. 2.

Jeżeli chodzi o załącznik VI część A pkt 4, rozporządzenie określa wymóg rozmiaru czcionki o wysokości x wynoszącej co najmniej 75 % wysokości x nazwy produktu, który w żadnym przypadku nie jest mniejszy niż minimalny rozmiar czcionki wymagany w art. 13 ust. 2.

2.4. *Obowiązkowe informacje (art. 9 i sekcja 2 rozporządzenia)*

2.4.1. Nazwa żywności

W jakich przypadkach w nazwie środka spożywczego należy podać informację o wodzie dodanej w ilości przekraczającej 5 % masy gotowego produktu?

Właściwe przepisy: załącznik VI część A pkt 6

Nazwa środka spożywczego obejmuje informację o dodanej wodzie, jeżeli dodana woda przekracza 5 % masy gotowego produktu, w przypadku następujących produktów:

- produktów mięsnych i surowych wyrobów mięsnych w formie plata, sztuki mięsa, plastra, porcji lub tuszy zwierzęcej;
- produktów rybołówstwa i przygotowanych produktów rybołówstwa w formie plata, sztuki, plastra, porcji, filetu lub całego produktu rybołówstwa.

⁽¹⁾ Międzynarodowa Organizacja Metrologii Prawnej, zalecenie międzynarodowe R79 [wydanie 1997 (E)]. https://www.oiml.org/en/files/pdf_r/r079-e15.pdf

Zgodność poszczególnych środków spożywczych z tymi wymogami sprawdzają podmioty działające na rynku spożywczym. W tym przypadku należy wziąć pod uwagę formę środka spożywczego. Nie ma wymogu podawania takiej informacji w szczególności w przypadku żywności takiej jak kielbaski (np. mortadela, parówki), kaszanka, klopsy, paszтет mięsny/rybny, pulpety mięsne/rybne.

2.4.2. Wykaz składników

- Czy wytworzone biomateriały należy oznaczyć na etykiecie w wykazie składników? Czy istnieją jakiegokolwiek odstępstwa?

Właściwe przepisy: art. 18 ust. 3 i art. 20

Wszystkie wytworzone nanomateriały wykorzystywane jako składniki muszą być wyraźnie wskazane w wykazie składników.

Art. 20 lit. b), c) i d) ustanawia odstępstwa w odniesieniu do dodatków do żywności, enzymów spożywczych oraz nośników i substancji uwzględnianych w wykazie składników. Takie same odstępstwa stosuje się również, gdy odnośne substancje mają postać wytworzonych nanomateriałów.

- Oznaczanie i określanie składników

- Czy na etykiecie można umieścić sformułowanie: „olej rzepakowy lub olej palmowy częściowo utwardzony” jeśli producent zmienia źródło oleju roślinnego?

Właściwe przepisy: art. 7 i 18, załącznik VII część A, pkt 8 oraz 9

Nie, takie oznaczenie nie byłoby zgodne z przepisami rozporządzenia. Na etykiecie nie można podawać informacji, które są nierzetelne lub w sposób niewystarczająco szczegółowy przedstawiają opis środka spożywczego, co może doprowadzić do wprowadzenia konsumenta w błąd.

- Czy oznaczenie określonych źródeł roślinnych jest obowiązkowe dla wszelkiej żywności zawierającej oleje lub tłuszcze pochodzenia roślinnego, niezależnie od ilości oleju lub tłuszczu w danym środku spożywczym?

Właściwe przepisy: art. 18, załącznik VII część A pkt 8 oraz 9

Tak, wspomniany wykaz jest obowiązkowy niezależnie od ilości oleju lub tłuszczu w danym środku spożywczym.

2.4.3. Oznaczenie ilości netto

Rozporządzenie stanowi, że „w przypadku gdy środek spożywczy został glazurowany, deklarowana masa netto tego środka musi być podawana z wyłączeniem glazury”. Oznacza to, że w takich przypadkach masa netto środka spożywczego będzie identyczna z masą netto środka spożywczego po odsączeniu. Czy na etykiecie należy oznaczyć zarówno „masę netto”, jak i „masę netto po odsączeniu”?

Właściwe przepisy: załącznik IX pkt 5

W przypadku gdy środek spożywczy w stanie stałym jest prezentowany w środku płynnym, poza masą/ilością netto należy również podać masę netto środka spożywczego po odsączeniu. Do celów tego punktu wodę zamrożoną lub głęboko zamrożoną uznaje się za środek płynny, który wymaga podania na etykiecie informacji dotyczącej masy netto, jak również masy netto po odsączeniu. Ponadto rozporządzenie stanowi, że w przypadku gdy środek spożywczy w postaci zamrożonej lub szybko zamrożonej był glazurowany, masa netto nie uwzględnia masy samej glazury (masa netto bez glazury).

W konsekwencji deklarowana masa netto glazurowanego środka spożywczego jest taka sama jak jego masa netto po odsączeniu. Uwzględniając powyższy fakt oraz konieczność unikania sytuacji groźących wprowadzeniem konsumenta w błąd, możliwe jest zastosowanie następujących oznaczeń masy netto:

- podwójne oznaczenie:

- masa netto: X g oraz

- waga netto po odsączeniu: X g;

- oznaczenie porównawcze:

- masa netto = waga netto po odsączeniu = X g;

- pojedyncze oznaczenie:

- masa netto (bez glazury): X g.

2.4.4. „Najlepiej spożyć przed” lub „termin przydatności do spożycia”

Czy oznakowanie cydru musi zawierać datę minimalnej trwałości, tj. „najlepiej spożyć przed”?

Właściwe przepisy: art. 24, załącznik X pkt 1 lit. d)

Nie, cydr pozyskiwany w drodze fermentacji nie musi zawierać daty minimalnej trwałości, ponieważ należy on do kategorii „wina, wina likierowe, wina musujące, wina aromatyzowane oraz podobne produkty uzyskane z owoców innych niż winogrona, a także napojów objętych kodem CN 2206 00 uzyskanych z winogron lub moszczu winogronowego”, która jest zwolniona z tego obowiązku.

Jednak produktu otrzymanego przez zmieszanie alkoholu z sokiem owocowym nie można uznać za „podobne produkty uzyskane z owoców innych niż winogrona” w ramach wyżej wymienionych kategorii, a zatem wskazanie daty minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed” będzie wymagane, chyba że produkt zawiera 10 % lub więcej alkoholu objętościowo (oznaczenie daty przydatności do spożycia „najlepiej spożyć przed” nie jest wymagane w przypadku napojów o zawartości 10 % lub więcej alkoholu objętościowo).

2.4.5. Instrukcja użytkowania

Czy w „instrukcji użytkowania” podmiot działający na rynku spożywczym może zastosować symbol patelni lub piekarnika, nie używając słów „patelnia” lub „piekarnik”?

Właściwe przepisy: art. 9 ust. 2 i art. 27

Nie, nie jest to możliwe. Obowiązkowe dane szczegółowe, takie jak instrukcje użytkowania, muszą być określone słownie i liczbowo. Użycie piktogramów lub symboli jest tylko dodatkowym sposobem wyrażania takich danych szczegółowych.

W przyszłości Komisja może jednak przyjąć akty wykonawcze umożliwiające wyrażenie jednego lub kilku elementów obowiązkowych danych szczegółowych za pomocą piktogramów lub symboli zamiast wyrażenia ich słownie lub liczbowo.

2.5. Dodatkowe obowiązkowe dane szczegółowe dotyczące szczególnych rodzajów lub kategorii żywności

2.5.1. Etykietowanie mrożonej żywności

— Czy datę zamrożenia lub datę pierwszego zamrożenia w przypadku produktów zamrażanych więcej niż jednokrotnie należy obowiązkowo umieszczać w etykietowaniu nieopakowanego zamrożonego mięsa, zamrożonych surowych wyrobów mięsnych i zamrożonych nieprzetworzonych produktów rybołówstwa?

Właściwe przepisy: załącznik III:

Nie. Umieszczenie daty zamrożenia jest obowiązkowe jedynie w etykietowaniu opakowanego zamrożonego mięsa, opakowanych zamrożonych surowych wyrobów mięsnych i zamrożonych nieprzetworzonych produktów rybołówstwa. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o objęciu tym wymogiem nieopakowanego zamrożonego mięsa, nieopakowanych zamrożonych surowych wyrobów mięsnych i zamrożonych nieprzetworzonych produktów rybołówstwa.

— Jak definiowane są „nieprzetworzone produkty rybołówstwa”?

Produkty rybołówstwa⁽¹⁾ obejmują wszystkie zwierzęta morskie i słodkowodne (z wykluczeniem żywych małży, szkarłupni, osłonik i ślimaków morskich, a także wszystkich ssaków, gadów i żab), dzięki lub pochodzące z chowu i hodowli, oraz wszystkie ich jadalne formy, części i pochodzące z nich produkty. Nieprzetworzone⁽²⁾ produkty rybołówstwa to produkty rybołówstwa, które nie zostały poddane obróbce, w tym produkty, które zostały podzielone, rozczłonkowane, przecięte, pocięte w plastry, odfiletowane, posiekane, oskórowane, zmiażdżone, pokrojone, umyte, sprawione, schłodzone, zamrożone, poddane głębokiemu zamrożeniu i rozmrożone.

— Czy można stosować określenie „głęboko zamrożone w dniu [DATA]”, aby wskazać datę zamrożenia na zamrożonym mięsie, zamrożonych surowych wyrobach mięsnych i zamrożonych nieprzetworzonych produktach rybołówstwa?

Właściwe przepisy: załącznik III pkt 6 i załącznik X pkt 3

Nie, nie można stosować oznaczenia „głęboko zamrożone dnia...”, gdyż załącznik X jasno wskazuje, że należy używać określenia „zamrożone dnia...”.

⁽¹⁾ Pkt 3.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽²⁾ Na podstawie definicji żywności nieprzetworzonej, określonej w art. 2 ust. 1 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

3. Informacja o wartości odżywczej

3.1. Stosowanie informacji o wartości odżywczej

3.1.1. Czy przepisy dotyczące informacji o wartości odżywczej określone w rozporządzeniu mają zastosowanie do wszystkich środków spożywczych?

Właściwe przepisy: art. 29

Przepisy te nie mają zastosowania do niżej wymienionych środków spożywczych, do których stosuje się właściwe dla nich przepisy w zakresie etykietowania:

- suplementy diety ⁽¹⁾;
- naturalne wody mineralne ⁽²⁾.

W odniesieniu do środków spożywczych dla określonych grup rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 ⁽³⁾ lub konkretnych środków w tych ramach.

3.2. Obowiązkowe informacje o wartości odżywczej

3.2.1. Jakie informacje należy podać?

Właściwe przepisy: art. 13, 30, 32, 34 i 44, załączniki IV i XV

Obowiązkowe informacje o wartości odżywczej muszą obejmować wszystkie poniższe elementy: wartość energetyczną, a także ilość tłuszczu, kwasów tłuszczowych nasyconych, węglowodanów, cukrów, białka oraz soli.

Wartość energetyczna musi być podana zarówno w kJ (kilodżulach) jak i w kcal (kilokaloriach). Wartość w kilodżulach należy podawać jako pierwszą, następnie wartość w kilokaloriach. Można stosować skrót kJ/kcal.

Kolejność prezentowanych informacji ma być następująca:

wartość energetyczna
tłuszcze
w tym:
— kwasy tłuszczowe nasycone,
węglowodany
w tym:
— cukry
białko
sól

O ile wystarcza miejsca, informację należy przedstawić w formie tabeli wraz z uszeregowanymi wartościami liczbowymi. Format liniowy można stosować, gdy dostępne miejsce nie pozwala na przekazanie informacji w formacie tabeli. Do informacji o wartości odżywczej zastosowanie mają zasady dotyczące minimalnego rozmiaru czcionki:

Przepisy dotyczące minimalnego rozmiaru czcionki mają zastosowanie do informacji o wartości odżywczej, które należy drukować, stosując rozmiar czcionki o wysokości x wynoszącej co najmniej 1,2 mm. W przypadku opakowań lub pojemników, których największa powierzchnia jest mniejsza niż 80 cm², wysokość x musi wynosić co najmniej 0,9 mm. Wysokość X zdefiniowano w załączniku IV do rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45).

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

(Uwaga: żywność w opakowaniach lub pojemnikach, których największa powierzchnia wynosi mniej niż 25 cm², jest zwolniona z obowiązku podawania na niej informacji o wartości odżywczej (zob. załącznik V pkt 18, pkt 3.6.1 poniżej)).

W przypadku gdy wartość energetyczna lub ilość składnika (składników) odżywczego (odżywczych) w produkcie jest znikoma, informacje dotyczące tych elementów można zastąpić takim komunikatem, jak „Zawiera znikome ilości...”, który umieszcza się bezpośrednio w pobliżu informacji o wartości odżywczej (więcej informacji na temat pojęcia znikomej ilości znajduje się w pkt 3.2.2).

Pewne produkty są wyłączone z obowiązku udostępniania informacji o wartości odżywczej (zob. pkt 3.6.1).

3.2.2. Czy w przypadku, gdy produkt zawiera znikome ilości składnika(-ów) odżywczego(-ych), których podanie jest obowiązkowe, lub ma znikomą wartość energetyczną, konieczne jest zamieszczenie tych składników odżywczych lub wartości energetycznej w tabeli wartości odżywczej (art. 34 ust. 5)?

Właściwe przepisy: art. 34 ust. 5

Nie, w przypadku gdy wartość energetyczna lub ilość składnika odżywczego jest znikoma, informację o zawartości danego składnika odżywczego można zastąpić komunikatem „Zawiera znikome ilości...” bezpośrednio w pobliżu informacji o wartości odżywczej.

3.2.3. Kiedy można zastosować komunikat wskazujący, że zawartość soli wynika wyłącznie z obecności naturalnie występującego sodu?

Właściwe przepisy: art. 30 ust. 1

Komunikat wskazujący, że zawartość soli wynika wyłącznie z obecności naturalnie występującego sodu, można zamieścić bezpośrednio w pobliżu informacji o wartości odżywczej żywności, do której nie dodano soli, takiej jak mleko, warzywa, mięso i ryby. W przypadku gdy sól dodano podczas przetwarzania lub poprzez dodanie zawierających ją składników, takich jak szynka, ser, oliwki, sardele itd., nie można zamieścić wspomnianego komunikatu.

3.2.4. Ilość „soli” podawaną w obowiązkowym zestawieniu wartości odżywczych oblicza się według wzoru: sól = sód × 2,5. Czy tę metodę obliczania należy stosować w przypadku każdego rodzaju sodu pochodzącego z dowolnego składnika, np. sacharynianu sodu, askorbinianu sodu itd.?

Właściwe przepisy: załącznik I pkt 11

Tak, równoważną zawartość soli należy zawsze obliczać na podstawie całkowitej zawartości sodu w danym produkcie spożywczym, stosując następujący wzór: sól = sód × 2,5.

3.3. *Informacje podane dobrowolnie*

3.3.1. Jakich innych składników odżywczych mogą dotyczyć informacje?

Właściwe przepisy: art. 30 ust. 2, art. 32, 33 i 34, załącznik XV

Treść obowiązkowej informacji o wartości odżywczej można uzupełnić informacją o ilości jednego lub większej liczby z następujących składników:

- a) kwasów tłuszczowych jednonienasyconych;
- b) kwasów tłuszczowych wielonienasyconych;
- c) alkoholi wielowodorotlenowych;
- d) skrobi;
- e) włókna pokarmowego;
- f) witamin i składników mineralnych.

Kolejność prezentowanych informacji, jeżeli dane elementy występują, ma być następująca:

wartość energetyczna
tłuszcze
w tym:
— kwasy tłuszczowe nasycone,
— kwasy tłuszczowe jednonienasycone,
— kwasy tłuszczowe wielonienasycone;
węglowodany
w tym:
— cukry,
— alkohole wielowodorotlenowe,
— skrobia,
włókno pokarmowe
białko
sól
witaminy i składniki mineralne.

O ile pozwala na to miejsce, informację należy przedstawić w formie tabeli z uszeregowanymi wartościami liczbowymi. Format liniowy można stosować, gdy dostępne miejsce nie pozwala na przekazanie informacji w formie tabeli. Do informacji o wartości odżywczej zastosowanie mają zasady dotyczące minimalnego rozmiaru czcionki:

Informacje o składnikach odżywczych należy podawać w (g) ⁽¹⁾ w przeliczeniu na 100 g lub 100 ml; dodatkowo można je podać w przeliczeniu na porcję lub jednostkową ilość żywności dla danego produktu.

3.3.2. Jak przedstawiać informacje w przypadku substancji, w odniesieniu do której złożono oświadczenie żywieniowe lub oświadczenie zdrowotne, które nie stanowi części informacji o wartości odżywczej?

Właściwe przepisy: art. 30 i 49

W przypadku gdy informacja o składniku odżywczym, w odniesieniu do którego zamieszczono oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne, jest już częścią informacji o wartości odżywczej, nie jest wymagana żadna dodatkowa deklaracja.

W przypadku gdy informacji o danym składniku odżywczym lub innej substancji, do których odnosi się oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne, nie podano w ramach informacji o wartości odżywczej, ilość składnika odżywczego lub innej substancji należy podać na etykiecie w tym samym polu widzenia co informacja o wartości odżywczej, tj. bezpośrednio w jej pobliżu (zob. także pkt 3.3.5 poniżej).

3.3.3. W przypadku gdy zawartość włókna pokarmowego (lub innego składnika odżywczego, o którym mowa w art. 30 ust. 2) podaje się na żywności niepaczkowanej, jakie inne składniki odżywcze należy wskazać?

Właściwe przepisy: art. 30 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 49

Jeżeli podmiot działający na rynku spożywczym jest zainteresowany podaniem zawartości w produkcie włókna pokarmowego bądź jakiegokolwiek innego składnika odżywczego, o którym mowa w art. 30 ust. 2, musi podać pełną informację o wartości odżywczej. Obejmuje to:

- wartość energetyczną, oraz
- ilość tłuszczu, kwasów tłuszczowych nasyconych, węglowodanów, cukrów, białka oraz soli.

⁽¹⁾ Zob. także szczególne jednostki miary dla witamin i składników mineralnych w załączniku XIII część A pkt 1.

Jeżeli oświadczenie żywieniowe lub oświadczenie zdrowotne dotyczy któregokolwiek ze składników odżywczych, o których mowa w art. 30 ust. 2, ilość tej substancji odżywczej należy też podać w informacji o wartości odżywczej.

3.3.4. Czy można podać zawartość włókna pokarmowego z wykorzystaniem wartości procentowej referencyjnych wartości spożycia, nawet jeżeli w rozporządzeniu nie ustanowiono zharmonizowanych referencyjnych wartości spożycia?

Właściwe przepisy: art. 30 ust. 2 i art. 35 ust. 1 lit. e)

Nie. Nawet po dodaniu dodatkowych form wyrażania i prezentacji informacji o wartości odżywczej. Jedyne substancje odżywcze, dla których kwota ta może być wyrażona jako wartość procentowa referencyjnych wartości spożycia, to te, dla których referencyjne wartości spożycia ustalono w załączniku XIII.

3.3.5. Czy można podawać na etykiecie zawartość komponentów składników odżywczych podawanych na zasadzie dobrowolności, np. „kwasów tłuszczowych omega-3”, jako komponentów kwasów tłuszczowych wielonienasyconych?

Właściwe przepisy: art. 30

Nie. Informacja o wartości odżywczej jest zamkniętą listą ograniczoną do wartości energetycznej i składników odżywczych i nie można jej uzupełniać żadną dodatkową informacją żywieniową (zob. jednak także pkt 3.3.2 powyżej).

3.3.6. Jaką informację o wartości odżywczej można powtarzać na opakowaniu?

Właściwe przepisy: art. 30 ust. 3, art. 32 ust. 2, art. 33 oraz art. 34 ust. 3

Niektóre elementy obowiązkowej informacji żywieniowej można powtórzyć na opakowaniu, w głównym polu widzenia (zwanym powszechnie „przodem opakowania”), stosując jeden z następujących formatów:

- wartość energetyczna, lub
- wartość energetyczna, a także ilość tłuszczu, kwasów tłuszczowych nasyconych, cukrów oraz soli.

W odniesieniu do wspomnianej informacji powtórzonej stosuje się zasady dotyczące minimalnego rozmiaru czcionki (art. 13 ust. 2, załącznik IV, zob. także pkt 3.2.1).

W przypadku powtórzenia informację o wartości odżywczej należy przedstawiać w formie wykazu o określonej i ograniczonej treści. Żadne dodatkowe informacje nie mogą być zamieszczane w ramach informacji o wartości odżywczej powtórzonej w głównym polu widzenia.

W przypadku powtórzenia informację można podać jedynie w przeliczeniu na porcję/jednostkową ilość żywności (pod warunkiem że porcję/jednostkową ilość żywności określono ilościowo bezpośrednio w pobliżu informacji o wartości odżywczej, a na opakowaniu podano liczbę porcji/jednostkowych ilości). Wartość energetyczną należy jednak podać także w przeliczeniu na 100 g lub 100 ml.

3.3.7. Czy w przypadku gdy informację o wartości odżywczej, powtórzoną w głównym polu widzenia (na przodzie opakowania), wyrażono jako wartość procentową referencyjnych wartości spożycia, taką informację należy podać również w obowiązkowej informacji o wartości odżywczej (z tyłu opakowania)?

Właściwe przepisy: art. 30 ust. 3, art. 32 ust. 4, art. 33, załącznik XIII

Informacja o wartości odżywczej, powtórzona w głównym polu widzenia (na „przodzie opakowania”) na zasadzie dobrowolności, może zawierać jedynie informację o wartości energetycznej lub o wartości energetycznej uzupełnioną o zawartość tłuszczu, nasyconych kwasów tłuszczowych, cukrów i soli. Wspomnianą informację należy także podać w obowiązkowej informacji o wartości odżywczej (z „tyłu opakowania”). Istnieje jednak możliwość wyrażenia wspomnianej informacji na przodzie opakowania jako wartości procentowej referencyjnych wartości spożycia (oprócz wartości bezwzględnych), mimo że tej formy wyrażania nie stosuje się w obowiązkowej informacji o wartości odżywczej.

3.3.8. Czy informację o wartości odżywczej można powtórzyć raz w formie ograniczonej do podania wartości energetycznej a drugi raz podając wartość energetyczną łącznie z ilością tłuszczu, nasyconych kwasów tłuszczowych, cukrów i soli?

Właściwe przepisy: art. 30 ust. 3 i art. 34 ust. 3

Informację o wartości odżywczej można powtórzyć podając jedynie wartość energetyczną lub podając wartość energetyczną oraz ilość tłuszczu, nasyconych kwasów tłuszczowych, cukrów oraz soli. Można również powtórzyć te informacje wielokrotnie.

Te dobrowolnie powtarzane informacje o wartości odżywczej muszą być umieszczone w głównym polu widzenia i zgodne z przepisami dotyczącymi minimalnego rozmiaru czcionki.

3.3.9. Czy można podawać zawartość jednego składnika odżywczego na przodzie opakowania, np. zawartość tłuszczu X%?

Właściwe przepisy: art. 30 ust. 3

Możliwość dobrowolnego powtórzenia informacji o wartości odżywczej nie oznacza możliwości podania zawartości jednego składnika odżywczego, gdyż informacje, które należy podać, to albo sama wartość energetyczna, albo wartość energetyczna oraz ilość tłuszczu, nasyconych kwasów tłuszczowych, cukrów oraz soli.

Etykieta może jednak zawierać informację o wartości odżywczej jednego składnika odżywczego w przypadkach, gdy taka informacja jest wymagana przez prawo, jak np. zawartość tłuszczu w:

- niektórych rodzajach mleka spożywczego, o których mowa w akapicie 1 pkt III część IV załącznika VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych;
- niektórych rodzajach tłuszczów do smarowania, o których mowa w pkt I część VII załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych i w dodatku II do niego;

Można również podać na etykiecie informacje, takie jak „mała zawartość tłuszczu” lub „zawartość tłuszczu < 3 %”, pod warunkiem że spełniają one warunki stosowania danego oświadczenia i inne odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności oraz art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

3.3.10. Czy w przypadku gdy produkt przeznaczony jest do sprzedaży w więcej niż jednym państwie, informacja o wartości odżywczej może być podana w formacie wymaganym w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, oprócz informacji o wartości odżywczej podanej zgodnie z wymaganiami rozporządzenia?

Właściwe przepisy: art. 30, 34 i 36, załączniki XIV i XV

Nie. Informacja o wartości odżywczej podana w formacie wymaganym przez Stany Zjednoczone i Kanadę nie jest uznawana za zgodną z wymogami UE, ponieważ zarówno obowiązkowe, jak i dobrowolne informacje muszą być zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu. Takie etykietowanie mogłoby również wprowadzić konsumenta w błąd ze względu na inne współczynniki przeliczeniowe stosowane w Stanach Zjednoczonych w celu obliczania wartości energetycznej oraz ilości składników odżywczych.

3.4. *Formy wyrażania i prezentacji informacji o wartości odżywczej*

3.4.1. W jakiej formie należy przedstawiać obowiązkowe elementy informacji o wartości odżywczej?

Właściwe przepisy: art. 32 i 33, załączniki XIII i XV

Ilość tłuszczu, kwasów tłuszczowych nasyconych, węglowodanów, cukrów, białka oraz soli należy wyrażać w gramach (g) na 100 g lub na 100 ml, natomiast wartość energetyczną w kilodżulach (kJ) i kilokaloriach (kcal) na 100 g lub 100 ml środka spożywczego.

Dodatkowo można podać informację na temat wspomnianych ilości w przeliczeniu na porcję lub na jednostkową ilość danego środka spożywczego. Porcja lub jednostkowa ilość żywności musi być łatwo rozpoznawalna dla konsumenta, ponadto na etykiecie należy ją określić ilościowo bezpośrednio w pobliżu informacji o wartości odżywczej, a także podać liczbę porcji lub jednostkowych ilości w opakowaniu.

Ponadto wartość energetyczną oraz ilość tłuszczu, nasyconych kwasów tłuszczowych, cukrów, białka i soli można także wyrazić jako wartość procentową referencyjnych wartości spożycia na 100 g lub na 100 ml określonych w poniższej tabeli. Powyższe informacje podane w przeliczeniu na 100 g lub na 100 ml można też zastąpić informacją podaną w przeliczeniu na porcję/jednostkową ilość żywności.

Wartość energetyczna lub składnik odżywczy	Referencyjna wartość spożycia
Wartość energetyczna	8 400 kJ/2 000 kcal
Całkowita zawartość tłuszczu	70 g

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

Wartość energetyczna lub składnik odżywczy	Referencyjna wartość spożycia
Nasycone kwasy tłuszczowe	20 g
Węglowodany	260 g
Cukry	90 g
Białko	50 g
Sól	6 g

W przypadku gdy wartości procentowe referencyjnych wartości spożycia wyrażono w przeliczeniu na 100 g lub na 100 ml, informacja o wartości odżywczej musi zawierać następujący komunikat: „Referencyjna wartość spożycia dla przeciętnej osoby dorosłej (8 400 kJ/2 000 kcal)”.

W przypadku żywności nieopakowanej informację o wartości odżywczej można wyrazić jedynie w przeliczeniu na porcję lub jednostkową ilość żywności.

3.4.2. Czy na etykietach żywności w odniesieniu do referencyjnej wartości spożycia można stosować skrót RWS?

Właściwe przepisy: art. 32 i 33

Na etykietach żywności można stosować skrót RWS dla referencyjnych wartości spożycia, pod warunkiem że jest on rozwinięty na opakowaniu i konsument może łatwo znaleźć to rozwinięcie. Nie można modyfikować komunikatu „Referencyjna wartość spożycia dla przeciętnej osoby dorosłej (8 400 kJ/2 000 kcal)”.

3.4.3. Czy można stosować termin „wskazane dzienne spożycie” lub jego skrót GDA?

Właściwe przepisy: art. 32 i 33

Celem rozporządzenia jest harmonizacja treści, wyrażania i prezentacji informacji o wartości odżywczej przekazywanych konsumentom, w tym informacji dobrowolnych. W związku z tym nie ma możliwości stosowania terminu „wskazane dzienne spożycie” ani jego akronimu GDA w kontekście stosowania art. 32 i 33 rozporządzenia (zob. także pkt 3.4.2). Należy również zauważyć, że pojęcie referencyjnej wartości spożycia różni się od pojęcia wskazanego dziennego spożycia, ponieważ termin „referencyjna wartość spożycia” nie sugeruje zaleceń żywieniowych, w przeciwieństwie do terminu „wskazane”. Przykładowo nie istnieją zalecenia żywieniowe mówiące o spożyciu 20 g nasyconych kwasów tłuszczowych dziennie i konsumenci nie powinni nabrać przekonania, że jest to minimalna ilość niezbędna dla zachowania zdrowia.

3.4.4. Czy dodatkowy komunikat „referencyjna wartość spożycia dla przeciętnej osoby dorosłej (8 400 kJ/2 000 kcal)” musi znajdować się bezpośrednio w pobliżu każdej informacji o wartości odżywczej?

Właściwe przepisy: art. 32 i 33

Tak, w przypadku gdy informację wyraża się jako wartość procentową referencyjnych wartości spożycia w przeliczeniu na 100 g lub 100 ml.

Nie, w przypadku gdy wyraża się ją w przeliczeniu na porcję.

3.4.5. Referencyjne wartości spożycia w odniesieniu do wartości energetycznej i składników odżywczych określono dla osób dorosłych. Czy wartość energetyczną oraz ilości składników odżywczych można wyrazić na zasadzie dobrovolności w formie wartości procentowych referencyjnych wartości spożycia dla dzieci, zamiast lub jako uzupełnienie wartości procentowych referencyjnych wartości spożycia dla osób dorosłych?

Właściwe przepisy: art. 32 ust. 4, art. 36 ust. 3, art. 43, załącznik XIII

Nie. Dobrowolne wskazanie referencyjnych wartości spożycia dla szczególnych grup ludności jest dozwolone jedynie, jeżeli przyjęte zostały odnośne przepisy UE, a w przypadku ich braku – przepisy krajowe.

Wartość energetyczną oraz ilości składników odżywczych można wyrazić jedynie w formie wartości procentowej referencyjnych wartości spożycia dla osób dorosłych, jako uzupełnienie ich wyrażenia w formie wartości bezwzględnych. Zgodnie z rozporządzeniem Komisja jest jednak zobowiązana przyjąć akty wykonawcze dotyczące wskazania referencyjnych wartości spożycia dla szczególnych grup ludności oprócz referencyjnych wartości spożycia określonych dla osób dorosłych, a zatem w przyszłości mogą być dostępne referencyjne wartości spożycia dla dzieci. W oczekiwaniu na przyjęcie wspomnianych przepisów UE państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy krajowe, ustalając potwierdzone naukowo referencyjne wartości spożycia dla wspomnianych grup ludności. Stosowanie referencyjnych wartości spożycia dla innych szczególnych grup ludności takich jak dzieci jest niedozwolone w odniesieniu do produktów wprowadzonych na rynek lub etykietowanych po dniu 13 grudnia 2014 r., chyba że przepisy UE lub krajowe ustanawiają potwierdzone naukowo referencyjne wartości spożycia dla tych grup.

3.4.6. Czym jest jednostkowa ilość żywności? Czy w celu określenia porcji można stosować piktogramy? Czy można stosować symbol \approx lub \sim oznaczający „równy w przybliżeniu” do wskazania liczby porcji w opakowaniu?

Właściwe przepisy: art. 33

„Jednostkowa ilość żywności” musi być dla konsumenta łatwo rozpoznawalna i oznacza jednostkę żywności przeznaczoną do indywidualnej konsumpcji. Pojedyncza jednostkowa ilość żywności niekoniecznie odpowiada jednej porcji. Przykładowo kostka tabliczki czekolady może stanowić jednostkową ilość żywności, jednak porcję może stanowić więcej niż jedna kostka czekolady.

Do określenia porcji lub jednostkowej ilości żywności można stosować symbole lub piktogramy. Zgodnie z rozporządzeniem jedynym wymogiem jest łatwa rozpoznawalność oraz ilościowe określenie jednostkowej ilości żywności lub porcji na etykiecie. Znaczenie stosowanych symboli lub piktogramów musi być dla konsumenta jasne i nie może wprowadzać go w błąd.

Drobne różnice liczby jednostkowych ilości żywności lub porcji w produkcie można sygnalizować, stosując odpowiednie symbole przed liczbą porcji lub jednostkowych ilości żywności.

3.5. *Dodatkowe formy wyrażania i prezentacji informacji*

3.5.1. Czy do przedstawienia składników odżywczych lub wartości energetycznej zamiast zapisu słownego można stosować same znaki graficzne?

Właściwe przepisy: art. 34, załącznik XV

Nie. Zarówno obowiązkowe, jak i dobrowolne informacje o wartości odżywczej należy podawać w określonym formacie, zgodnie z którym wartość energetyczną oraz składniki odżywcze na etykiecie należy wyrażać słownie.

Ogólna zasada, zgodnie z którą obowiązkowe informacje należy podawać przy pomocy zapisu słownego i liczbowego, ma również zastosowanie w przypadkach, w których informację o wartości odżywczej podaje się na zasadzie dobrowolności. Piktogramy i symbole można stosować dodatkowo.

3.5.2. Czy wartość energetyczną można podawać jedynie w kcal, jeżeli informacja o wartości odżywczej jest powtarzana w głównym polu widzenia na zasadzie dobrowolności?

Właściwe przepisy: art. 32 ust. 1, załącznik XV

Nie. Informację dotyczącą wartości energetycznej należy podawać konsekwentnie, niezależnie od miejsca, w którym jest umieszczona, w kJ (kilożułach) oraz kcal (kiloKaloriach).

3.6. *Odstępstwa od obowiązku podawania informacji o wartości odżywczej*

3.6.1. Jakie produkty podlegają odstępstwom?

Właściwe przepisy: art. 16 ust. 3 i 4, art. 30 ust. 4 i 5 oraz art. 44 ust. 1 lit. b), załącznik V

Produkty wymienione w załączniku V są zwolnione z wymogu przedstawiania obowiązkowej informacji o wartości odżywczej, z wyjątkiem przypadków, w których złożono oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne.

Odstępstwo ma ponadto zastosowanie do napojów alkoholowych (zawierających ponad 1,2 % alkoholu) oraz do żywności nieopakowanej (chyba że wymagają go konkretne przepisy Unii lub środek krajowy).

W przypadku dobrowolnego przekazania informacji o wartości odżywczej należy przestrzegać przepisów dotyczących obowiązkowego etykietowania w zakresie wartości odżywczej. Jednakże

— w przypadku napojów alkoholowych informację o wartości odżywczej można ograniczyć do podania wartości energetycznej. Nie wymaga się żadnego określonego formatu,

— w przypadku żywności nieopakowanej informację o wartości odżywczej można ograniczyć do podania wartości energetycznej oraz ilości tłuszczu, nasyconych kwasów tłuszczowych, cukrów i soli. Informacje te można podać jedynie w przeliczeniu na porcję lub jednostkową ilość żywności, pod warunkiem ilościowego określenia porcji/jednostkowej ilości oraz liczby porcji/jednostkowych ilości.

3.6.2. Czy następujące środki spożywcze są zwolnione z obowiązku podawania informacji o wartości odżywczej?

Właściwe przepisy: załącznik V

— Produkty nieprzetworzone, które zawierają pojedynczy składnik lub składniki jednej kategorii

— mąka (np. mąka pszenna) tak, z zastrzeżeniem poniższych kategorii

Mąkę, która nie zawiera żadnych dodanych składników, np. dodatków, witamin, składników mineralnych i która nie została poddana żadnemu procesowi przetwarzania innemu niż mielenie i łuskanie, uznaje się za produkt nieprzetworzony⁽¹⁾.

— Ryż parzony i ryż wstępnie obgotowany nie

Ryż parzony przechodzi proces wstępnej obróbki cieplnej i w związku z tym nie może być uważany za żywność nieprzetworzoną. Ryż objęty jest odstępstwem dotyczącym produktów nieprzetworzonych, które zawierają pojedynczy składnik lub pojedynczą kategorię składników.

— Olej roślinny nie

Oleje roślinne to produkty przetworzone, a zatem nie mogą korzystać z odstępstwa w odniesieniu do produktów nieprzetworzonych, które zawierają pojedynczy składnik lub pojedynczą kategorię składników.

— Cukier nie

Cukier jest produktem przetworzonym, a zatem nie może korzystać z odstępstwa w odniesieniu do produktów nieprzetworzonych, które zawierają pojedynczy składnik lub pojedynczą kategorię składników.

— Miód tak

Miód uważa się za żywność nieprzetworzoną i składa się z komponentów, a nie składników, jak wyjaśniono w motywie 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/63/UE⁽²⁾ zmieniającej dyrektywę Rady 2001/110/WE⁽³⁾ odnoszącą się do miodu. Miód może zatem korzystać z odstępstwa od obowiązku podawania informacji o wartości odżywczej.

— Zioła, przyprawy lub ich mieszaniny

— Zioła lub przyprawy zawierające środki aromatyzujące lub regulatory kwasowości tak

Zioła, przyprawy lub ich mieszaniny są zwolnione z wymogu przedstawiania obowiązkowej informacji o wartości odżywczej, ponieważ są spożywane w małych ilościach i nie mają znaczącego wpływu na wartość odżywczą diety. Podobnie korzystają z tego odstępstwa produkty tego rodzaju zawierające środki aromatyzujące lub regulatory kwasowości, pod warunkiem że środki aromatyzujące lub regulatory kwasowości nie mają znaczącego wpływu na wartość odżywczą.

— Sól i substytuty soli

— Sól jodowana nie

Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji, informacja o wartości odżywczej produktów, do których dodano witaminy i składniki mineralne musi być obowiązkowa. Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 nie obejmuje jednak obowiązkowego dodawania jodu do soli i szczegółowe przepisy dotyczące etykietowania w odniesieniu do ilości dodanego jodu są regulowane przez przepisy krajowe.

⁽¹⁾ Art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia odnosi się do definicji „produktów nieprzetworzonych” zawartej w art. 2 ust. 1 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 852/2004 w sprawie higieny środków spożywczych: „produkty nieprzetworzone» oznaczają środki spożywcze, które nie podlegają przetwarzaniu, i obejmują produkty, które zostały rozdzielone, podzielone na części, przecięte, pokrojone, pozbawione kości, rozdrobnione, wygarbowane, skruszone, nacięte, wyczyszczone, przycięte, pozbawione łusek, zmielone, schłodzone, zamrożone, głęboko zamrożone lub rozmrożone».

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 3.6.2014, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26.

- Octy fermentowane i substytuty octu, w tym te, których jedynymi dodanymi składnikami są środki aromatyzujące
 - Fermentowany ocet z dodatkiem soli nie

Odstępstwo dotyczące octów fermentowanych i substytutów octu ma zastosowanie tylko w przypadku produktów, których jedynymi dodanymi składnikami są środki aromatyzujące.

3.7. Suplementy diety

3.7.1. Jaką terminologię w odniesieniu do wartości referencyjnych należy stosować przy suplementach diety do przekazywania informacji dotyczących witamin i składników mineralnych?

Właściwe przepisy: art. 29, załącznik XIII

Przepisy rozporządzenia dotyczące informacji o wartości odżywczej nie mają zastosowania do suplementów diety.

Art. 8 ust. 3 dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w sprawie żywności dietetycznej przewiduje, że informacja o witaminach i minerałach musi również być wyrażona jako wartość procentowa wartości referencyjnych wymienionych w załączniku do dyrektywy Rady 90/496/EWG ⁽²⁾, zastąpionej rozporządzeniem z dnia 13 grudnia 2014 r.

Dyrektywa 90/496/EWG nakłada wymóg stosowania wartości procentowej odnoszącej się do zalecanego dziennego spożycia (RDA), który w części A załącznika XIII do rozporządzenia zastąpiono dziennymi referencyjnymi wartościami spożycia lub „referencyjnymi wartościami składników odżywczych (RWS)”. Stosowanie określenia „referencyjne wartości składników odżywczych” lub skrótu „RWS” jest dozwolone, pod warunkiem podania na opakowaniu pełnego brzmienia i umożliwienia konsumentowi łatwego znalezienia go, ze względu na potrzebę spójności zaleca się stosowania tej samej terminologii, jak w przypadku innych składników odżywczych w żywności ⁽³⁾, czyli określenia „referencyjne wartości spożycia”.

3.7.2. Czy zgodnie z rozporządzeniem suplementy diety opatrzone oświadczeniem żywieniowym lub zdrowotnym muszą zawierać informację o wartości odżywczej?

Właściwe przepisy: art. 29 i 49

Nie. Przepisy rozporządzenia nakładające wymóg podawania informacji o wartości odżywczej nie mają zastosowania do suplementów diety. Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności w przypadku suplementów diety informacje o wartości odżywczej podaje się zgodnie z art. 8 dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w sprawie suplementów żywnościowych.

3.8. Produkty szczególne

3.8.1. Czy w przypadku żywności pakowanej w płynie informacja o wartości odżywczej powinna odpowiadać wartości odżywczej produktu po odsączeniu (bez płynów) czy produktu w całości (z płynem)?

Właściwe przepisy: art. 31 ust. 3

Środki spożywcze w stanie stałym mogą być prezentowane w nośnikach płynnych, jak określono w pkt 5 załącznika IX (np. w solance, w sokach owocowych) lub innych płynach (np. w oleju). Niektórzy konsumenci spożywają wszystkie składniki takich produktów, inni natomiast tylko produkty po odsączeniu. W związku z tym, w przypadku gdy produkt zostanie prawdopodobnie wykorzystany w całości informacja o wartości odżywczej powinna raczej zostać obliczona dla całkowitej zawartości produktu spożywczego, w postaci stałej i płynnej łącznie. Informacje te można uzupełnić dobrowolną informacją o wartości odżywczej produktu po odsączeniu. W odniesieniu do innych produktów, w przypadku których nie oczekuje się spożycia płynu, bardziej odpowiednie jest podanie informacji o wartości odżywczej na podstawie masy netto po odsączeniu.

W każdym razie z informacji o wartości odżywczej musi jasno wynikać, czy odnosi się ona do produktów po odsączeniu czy łącznie z płynem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, s. 40.

⁽³⁾ Art. 32 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011

⁽⁴⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.8902 – 3i Group/Deutsche Alternative Asset Management/Attero Holding)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 196/02)

W dniu 31 maja 2018 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32018M8902. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.8918 – AEA Investors/BCI/Springs)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 196/03)

W dniu 1 czerwca 2018 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32018M8918. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

**Konkluzje Rady w sprawie roli młodzieży w mierzeniu się z wyzwaniami demograficznymi
w Unii Europejskiej**

(2018/C 196/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC:

1. Polityczny kontekst przedmiotowego zagadnienia, przedstawiony w załączniku do niniejszych konkluzji.
2. Jeden z czterech ogólnych priorytetów bułgarskiej prezydencji Rady UE, którym jest „Przyszłość Europy i młodzieży – wzrost gospodarczy i spójność społeczna”.

ODNOTOWUJE:

3. Inicjatywy polityczne w Unii Europejskiej, takie jak odnowione ramy europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (strategia UE na rzecz młodzieży 2010–2018), Erasmus+, gwarancja dla młodzieży, Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych czy partnerstwo z Radą Europy na rzecz młodzieży, uwidaczniające różne podejścia do budowania społeczeństwa, w którym potencjał wszystkich młodych ludzi jest rozwijany i w którym zdobywają oni umiejętności niezbędne do tego, by z powodzeniem radzić sobie w roli obywateli demokratycznego społeczeństwa oraz w życiu zawodowym i prywatnym, bez względu na pochodzenie.
4. Konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2017 r., w których szefowie państw i rządów zwrócili się do państw członkowskich, Rady i Komisji m.in. o to, by zintensyfikować mobilność i wymiany w UE.
5. Sprawozdanie roczne w sprawie mobilności pracowników wewnątrz UE (2016), opublikowane w maju 2017 r.

UZNAJE, ŻE:

6. Unia Europejska stoi wobec wyzwań demograficznych – częściowo w wyniku rosnącej mobilności wewnątrzkrajowej i między państwami, starzenia się społeczeństwa oraz z powodu niestabilności regionalnej i następstw kryzysu finansowego i gospodarczego.
7. Wyzwania demograficzne mogą dotknąć zwłaszcza ludzi młodych. W niektórych państwach członkowskich UE bezrobocie młodzieży jest wciąż dość wysokie ⁽¹⁾, mimo wysiłków – takich jak utworzenie gwarancji dla młodzieży – podejmowanych zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym, by zaradzić temu problemowi. Młodzi ludzie mogą decydować się na opuszczenie regionu pochodzenia w celu podjęcia studiów lub pracy za granicą, czyniąc to z różnych powodów – np. na skutek kryzysu gospodarczego, bezrobocia młodzieży czy w wyniku osobistych wyborów, w poszukiwaniu możliwości lepszego rozwoju osobistego lub zawodowego.
8. Swobodna mobilność młodych ludzi to jedna z fundamentalnych zasad w Unii i jedno z kluczowych narzędzi promowania wzajemnego zrozumienia i partnerstwa, gdyż wyposaża młodych ludzi w istotną wiedzę i umiejętności, które mogą być im pomocne w wyrobieniu sobie szerokiego zrozumienia dla różnorodnych podejść do życia i różnych sytuacji, z którymi mogą się zetknąć. Ponadto pomaga ona też lepiej rozumieć tożsamość europejską i europejskie wartości.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Employment_statistics.

9. Kluczową kwestią jest, by nadal wykorzystywać – zawsze, gdy to możliwe – istniejące partnerstwa między interesariuszami w ramach sektora młodzieży i poza nim, po to by budować odporność, równowagę i sprawiedliwość w Unii. W tym kontekście należy nadal propagować wspólne europejskie wartości jako podstawowe zasady wspierania spójności społecznej i dobrostanu młodych ludzi, zwłaszcza tych o mniejszych szansach.

PRZYZNAJE, ŻE:

10. Mobilność młodych ludzi ma istotne znaczenie dla ich rozwoju zawodowego i osobistego. Sprzyja ona zrozumieniu międzykulturowemu u młodych ludzi i poszerzaniu przez nich swoich horyzontów, tak by mogli żyć w harmonijnym i równym społeczeństwie. Z drugiej strony swoboda przemieszczania się może potencjalnie przynieść wewnętrzne skutki krajowe, takie jak mała liczba młodych ludzi na niektórych obszarach wiejskich.
11. Mobilność edukacyjna może jeszcze bardziej wzmocnić zrozumienie przez młodych ludzi aktywności obywatelskiej i solidarności oraz ich świadomość co do swoich praw i obowiązków, uznawania i poszanowania wartości demokratycznych i różnorodności kulturowej oraz co do przysługujących im gwarancji wolności wypowiedzi i przekonań, jednak kwestią zasadniczą pozostaje nabywanie przez młodych ludzi niezbędnych umiejętności życiowych.
12. Niezależnie od tego, czy młodzi ludzie zdecydują się zostać w kraju przyjmującym czy też wrócić do regionu pochodzenia, powinni móc żyć we włączającym środowisku, w którym mogą łatwo wносить wkład w życie społeczne poprzez swoje nowe umiejętności zdobyte dzięki swobodzie przemieszczania się w obrębie Unii Europejskiej. Sprzyjałoby to ich rozwojowi osobistemu i zawodowemu oraz odgrywaniu aktywnej roli w społeczeństwie, w którym zdecydowali się żyć.

PODKREŚLA, ŻE:

13. Ważną rolę polegającą na wspieraniu młodych ludzi w identyfikowaniu swoich kompetencji i podejmowaniu świadomych decyzji odgrywa profesjonalne poradnictwo. Ważne jest, by wyposażyc młodych ludzi w odpowiednie umiejętności, takie jak kompetencje komunikacyjne, językowe i międzykulturowe, i tym samym ułatwić im adaptację w regionie pochodzenia lub kraju przyjmującym. W tym kontekście niezwykle istotna jest praca z młodzieżą, jako jedno z narzędzi rozwijania kluczowych umiejętności życiowych niezbędnych w mierzeniu się z wyzwaniami gospodarczymi, politycznymi, społecznymi i kulturowymi, które mogą się pojawić w związku ze zwiększoną mobilnością młodych ludzi. Praca z młodzieżą może także wpływać na dostęp młodych ludzi do dobrej jakości zatrudnienia, włączenie społeczne i aktywność obywatelską.
14. Praca z młodzieżą oraz uczenie się pozaformalne i nieformalne powinny pomagać młodym ludziom w maksymalizowaniu swojego potencjału i wspierać ich w osiąganiu i utrzymywaniu satysfakcjonującego i owocnego życia osobistego, społecznego i zawodowego, niezależnie od tego, czy zdecydowali się pozostać w kraju przyjmującym czy też powrócić do regionu pochodzenia.
15. Pełniejsze informacje i dane o wyzwaniach, z którymi mają do czynienia młodzi ludzie w związku ze zwiększoną mobilnością, pomogłyby uzyskać dokładniejszy obraz sytuacji.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

16. Sprzyjały międzysektorowym partnerstwom i możliwościom, po to by zapewnić, stosownie do potrzeb, skuteczne włączenie lub integrację młodych ludzi w kraju przyjmującym lub po ich powrocie do kraju pochodzenia.
17. Wspierały znaczenie pracy z młodzieżą oraz działań przeprowadzanych z młodzieżą i na jej rzecz w rozwijaniu umiejętności życiowych młodych ludzi, w tym kompetencji komunikacyjnych i językowych, w celu ułatwienia im lepszego uczestnictwa w życiu obywatelskim i społecznym w kontekście europejskim.
18. Rozważyły podjęcie i pogłębienie dyskusji o skutkach wyzwań demograficznych, z którymi mają do czynienia młodzi ludzie w Unii.
19. Działały na rzecz atrakcyjności obszarów o niekorzystnych warunkach, w tym na rzecz możliwości w zakresie edukacji i zatrudnienia oraz na rzecz przeznaczonych dla młodzieży infrastruktury i usług.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI EUROPEJSKIEJ, ABY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

20. Ułatwiały dostęp do danych, dystrybucję danych i wymianę sprawdzonych rozwiązań w ramach mierzenia się z wyzwaniami demograficznymi wynikającymi ze swobodnej mobilności ludzi młodych oraz by czyniły to z wykorzystaniem różnorodnych kanałów, w tym za pomocą sprawozdania UE na temat młodzieży, serwisu internetowego Youth Wiki oraz innych istniejących kanałów i platform.
21. Rozważyły zorganizowanie międzynarodowego przedsięwzięcia z udziałem zainteresowanych państw członkowskich i interesariuszy, służącego dokładniejszemu zbadaniu skutków wyzwań demograficznych w związku ze swobodą przemieszczania się młodych ludzi.
22. Kontynuowały współpracę, by zapewnić realizację niniejszych konkluzji w kontekście obecnych prac nad strategicznymi perspektywami europejskiej współpracy na rzecz młodzieży i poza tym kontekstem.
23. Działały na rzecz atrakcyjności obszarów o niekorzystnych warunkach, wykorzystując w stosownych przypadkach europejskie fundusze regionalne.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

24. Przeanalizowała możliwość promowania wszelkich form dialogu między młodymi ludźmi mieszkającymi poza regionem pochodzenia oraz z młodymi ludźmi z krajów przyjmujących przy wsparciu międzynarodowej sieci młodzieżowej, sieci Eurodesk w całej Unii Europejskiej lub poprzez inne istniejące sieci.
 25. Utrzymała i dalej rozwijała etap przygotowawczy (obejmujący szkolenie językowe i kwestie związane ze świadomością międzykulturową) unijnych programów mobilności młodzieży.
-

ZAŁĄCZNIK

Przyjmując niniejsze konkluzje, Rada POWOŁUJE SIĘ w szczególności na:

1. Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (Dz.U. L 394 z 12.2.2006, s. 10).
 2. Zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1).
 3. Konkluzje Rady w sprawie wpływu dobrej jakościowo pracy z młodzieżą na rozwój, dobrostan i włączenie społeczne młodych ludzi (Dz.U. C 168 z 14.6.2013, s. 5).
 4. Konkluzje Rady w sprawie większego włączenia społecznego młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nie-szkolącej (Dz.U. C 30 z 1.2.2014, s. 5).
 5. Konkluzje Rady w sprawie wzmacniania pracy z młodzieżą w celu tworzenia spójnych społeczeństw (Dz.U. C 170 z 23.5.2015, s. 2).
 6. Rezolucja Rady w sprawie zachęcania młodych ludzi do politycznego angażowania się w demokratyczne życie Europy (Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 10).
 7. Wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) (Dz.U. C 117 z 6.5.2010, s. 1).
 8. Sprawozdanie roczne w sprawie mobilności pracowników wewnątrz UE (2016), wydanie drugie, maj 2017 r.
 9. Konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2017 r., szefowie państw i rządów – EUCO 19/1/17.
 10. Konkluzje Rady w sprawie roli pracy z młodzieżą we wspieraniu rozwijania podstawowych umiejętności życiowych młodych ludzi, które ułatwiają im pomyślne wchodzenie w dorosłość, aktywne obywatelstwo i życie zawodowe (Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 30).
 11. Nowy program na rzecz umiejętności.
 12. Zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży (Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1).
-

Konkluzje Rady w sprawie potrzeby wyeksponowania dziedzictwa kulturowego we wszystkich politykach UE

(2018/C 196/05)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYPOMINAJĄC, ŻE:

1. W deklaracji rzymskiej z 25 marca 2017 r. przywódcy państw członkowskich i instytucji UE przedstawili wizję „Unii, w której obywatele mają nowe możliwości rozwoju kulturalnego i społecznego” i która „chroni nasze dziedzictwo kulturowe i promuje różnorodność kulturową”⁽¹⁾;
2. Rada Europejska w konkluzjach z 14 grudnia 2017 r.⁽²⁾ zaapelowała do państw członkowskich, Rady i Komisji, by w ramach swoich kompetencji realizowały działania w celu wykorzystania Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego 2018⁽³⁾ do krzewienia świadomości tego, jak ważne społecznie i gospodarczo są kultura i dziedzictwo kulturowe;

UZNAJĄC, ŻE:

3. Kultura zajęła dziś poczesne miejsce w programie politycznym UE, co potwierdziły rozmowy przywódców w Göteborgu w listopadzie 2017 r., podczas których uznali oni jej wagę w budowaniu inkluzywnych i spójnych społeczeństw oraz w podtrzymywaniu konkurencyjności Europy⁽⁴⁾;
4. Wydarzenie to pokazuje wartość dobrej unijnej współpracy w dziedzinie dziedzictwa kulturowego i potwierdza, że należy uwzględniać dziedzictwo kulturowe w innych politykach i działaniach sektorowych, aby zmaksymalizować płynące z niego korzyści społeczno-gospodarcze;
5. Wyzwania społeczno-gospodarcze napotymane w ostatnim czasie przez Unię Europejską wymagają działań na rzecz zacieśniania więzi zarówno pomiędzy naszymi społeczeństwami, jak i wewnątrz nich. Dziedzictwo kulturowe jako źródło wiedzy i wzajemnego zrozumienia może stać się jednym z katalizatorów tego procesu: może sprzyjać poczuciu przynależności do wspólnego obszaru europejskiego. Ponadto działania takie mogłyby stać się fundamentem do podtrzymywania europejskiej solidarności i ochrony integralności Unii Europejskiej, a przy tym promować i chronić różnorodność kulturową;
6. Dziedzictwo kulturowe w całej swojej różnorodności i we wszystkich swoich formach – materialnej i niematerialnej, nieruchomej i ruchomej, cyfrowej i scyfryzowanej⁽⁵⁾ – jest wartością samą w sobie, spuścizną naszej przeszłości i strategicznym zasobem zrównoważonej przyszłości Europy, gdyż pomaga reagować na wyzwania społeczne, gospodarcze i środowiskowe na różnych szczeblach: lokalnym, krajowym, regionalnym, europejskim, a nawet światowym;
7. Europejskie dziedzictwo kulturowe ma charakter dynamiczny: wciąż wzbogacają je badania wspólnej przeszłości ludów i narodów Europy oraz bezustannie ewoluujące inicjatywy i programy. Dziedzictwo kulturowe jest zatem również źródłem inspiracji dla współczesnej sztuki i kreatywności, które z kolei mogą stać się dziedzictwem kulturowym przyszłości,

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I DO KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI I Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

8. Wyeksponowały dziedzictwo kulturowe w stosownych politykach UE i uświadamiały zainteresowanym stronom wzajemne korzyści płynące z uwzględniania go w innych politykach sektorowych oraz promowały wiedzę o możliwościach finansowania dziedzictwa kulturowego⁽⁶⁾, m.in. poprzez terminowe dostarczanie zainteresowanym stronom informacji o funduszach UE przeznaczonych na ten cel;

⁽¹⁾ https://europa.eu/european-union/file/22753/download_pl?token=AHAu7eoA

⁽²⁾ EUCO 19/1/17 REV 1.

⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/864 z 17 maja 2017 r. w sprawie Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego (2018) (Dz.U. L 131 z 20.5.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ EUCO 19/1/17 REV 1 oraz wkład Komisji Europejskiej w spotkanie przywódców w Göteborgu 17 listopada 2017 r. (komunikat pt. „Wzmocnienie tożsamości europejskiej dzięki edukacji i kulturze”) (dok. 14436/17).

⁽⁵⁾ Konkluzje Rady z 21 maja 2014 r. w sprawie dziedzictwa kulturowego jako strategicznego zasobu zrównoważonej Europy (Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 36).

⁽⁶⁾ Mapping of Cultural Heritage actions in European Union policies, programmes and activities: http://ec.europa.eu/culture/library/reports/2014-heritage-mapping_en.pdf

9. Zbadały, bez przesądzenia o wyniku negocjacji na temat kolejnych wieloletnich ram finansowych, jak – w stosownych przypadkach – bardziej jednoznacznie ukierunkować stosowne programy UE na ochronę i promowanie wspólnego dziedzictwa kulturowego Europy. Można to osiągnąć dzięki uwzględnianiu dziedzictwa kulturowego w opracowywaniu i wdrażaniu tych programów, ale też dzięki włączaniu dziedzictwa kulturowego do ich priorytetów na zasadzie celu strategicznego;
10. Wspierały innowacje, zrównowagę i włączenie społeczne poprzez konkretne projekty o wymiarze europejskim służące dziedzictwu i wnoszące społeczną wartość dodaną, również poprzez uwzględnianie perspektywy równości płci;
11. Sprzyjały współpracy między europejskimi badaczami, specjalistami i organami z dziedziny kształcenia i szkolenia w celu promowania dobrych jakościowo umiejętności, szkoleń i transferu wiedzy w tradycyjnych i wyłaniających się zawodach związanych z dziedzictwem;
12. Jeszcze bardziej wzmocniły zasadę partycypacyjnego zarządzania dziedzictwem kulturowym poprzez analizę obecnych praktyk w zakresie zarządzania kulturą, w stosownym przypadku zidentyfikowanie działań na rzecz większej otwartości, partycypacyjności i spójności tego zarządzania oraz dzielenie się sprawdzonymi rozwiązaniami;
13. Zidentyfikowały sprawdzone rozwiązania krajowe i międzynarodowe i ułatwiały ich wymianę poprzez promowanie mobilności specjalistów z sektora kultury w Europie ⁽¹⁾;
14. Pogłębiały i poszerzały dialog z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, z obywatelami UE, a szczególnie z europejską młodzieżą, aby lepiej zrozumieć wpływ dziedzictwa kulturowego Europy na wzmacnianie wspólnej tożsamości europejskiej w całej jej różnorodności kulturowej i językowej oraz w bogactwie jej dziedzictwa;
15. Nadal wspierały dziedzictwo kulturowe jako jeden z istotnych elementów strategicznego podejścia UE do międzynarodowych stosunków kulturalnych oraz w ramach promowania dialogu międzykulturowego;
16. Prowadziły wspólne, skoordynowane działania ponadnarodowe ⁽²⁾ z organizacjami międzynarodowymi w celu zrównoważonego zabezpieczenia i ochrony tego dziedzictwa, zgodnie z agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 ⁽³⁾;
17. Promowały wsparcie dla cyfryzacji dziedzictwa kulturowego, która jest jednym z narzędzi zapewniających otwarty dostęp do kultury i wiedzy, a zatem stymuluje innowacje, kreatywność i partycypacyjne zarządzanie dziedzictwem kulturowym;
18. W sposób systematyczniejszy i łatwy do wyszukania udostępniały w internecie wyniki prac, sprawozdania i oceny, które są owocem inicjatyw i projektów dotyczących dziedzictwa kulturowego finansowanych przez UE;
19. Wykorzystały szansę, którą daje Europejski Rok Dziedzictwa Kulturowego 2018, do tworzenia wspólnej, całościowej strategicznej wizji dziedzictwa kulturowego i poprzez konkretne działania zadbały o jego spuściznę. W miarę możliwości można starać się o synergię ze strategią Rady Europy na rzecz europejskiego dziedzictwa kulturowego na XXI wiek;
20. Wspierały rozwój polityk opartych na dowodach poprzez dalszą współpracę z Eurostatem i krajowymi urzędami statystycznymi w zakresie gromadzenia wiarygodnych danych na temat społeczno-gospodarczego oddziaływania dziedzictwa kulturowego oraz wносиły wkład w podobne działania na szczeblu międzynarodowym ze strony takich organizacji, jak UNESCO i Rada Europy ⁽⁴⁾,

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

21. Uznały rolę dziedzictwa kulturowego w odpowiednich krajowych programach sektorowych współfinansowanych przez UE w celu podtrzymania wartości i wagi dziedzictwa kulturowego dla społeczności lokalnych i przyszłych pokoleń oraz w pełni wykorzystały potencjał tego dziedzictwa jako zasobu rozwoju gospodarczego, spójności społecznej i tożsamości kulturowej;
22. Kontynuowały współpracę, zastanawiając się nad priorytetami i działaniami nowego planu prac w dziedzinie kultury na okres po 2019 r. związanymi z uwzględnianiem dziedzictwa kulturowego w innych politykach UE,

⁽¹⁾ EUCO 19/1/17 REV 1.

⁽²⁾ [http://undocs.org/S/RES/2347\(2017\)](http://undocs.org/S/RES/2347(2017))

⁽³⁾ Zgodnie z agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030: <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/21252030%20Agenda%20for%20Sustainable%20Development%20web.pdf>

⁽⁴⁾ Na przykład Kompendium polityk i trendów kulturalnych.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

23. Przy planowaniu, wdrażaniu i ocenianiu polityk UE nadal brała pod uwagę ich bezpośredni i pośredni wpływ na wzmacnianie, ochronę i zabezpieczenie europejskiego dziedzictwa kulturowego, a w szczególności zapotrzebowanie na dobre jakościowo wytyczne, dzięki którym unijne inwestycje nie będą niszczyć ani obniżać wartości dziedzictwa kulturowego;
24. Kontynuowała bieżący dialog i współpracę w zakresie dziedzictwa kulturowego z istniejącymi sieciami, które zgromadziły cenne doświadczenia i dowiodły swoich kompetencji w tej dziedzinie ⁽¹⁾;
25. Dalej rozwijała współpracę z UNESCO i Radą Europy w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w zakresie polityk i praktyk dotyczących dziedzictwa kulturowego, w tym w kwestii zwalczania nielegalnego handlu dobrami kultury, szczególnie w obszarach dotkniętych konfliktem;
26. Starła się o synergię z konwencjami UNESCO i Rady Europy ustalającymi międzynarodowe zasady ochrony i zabezpieczenia dziedzictwa kulturowego oraz zarządzania nim, takimi jak ramowa konwencja Rady Europy w sprawie znaczenia dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa (Faro 2005).

⁽¹⁾ Na przykład z Europejskim Forum Szeatów Narodowych Agencji ds. Dziedzictwa, z forum prawnym dziedzictwa europejskiego i grupą analityczną „Unia Europejska a dziedzictwo kulturowe”.

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat propagowania wspólnych wartości UE poprzez sport

(2018/C 196/06)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE

PRZYPOMINAJĄC:

1. że Unia Europejska stanowi wspólną przestrzeń dla budowania dostatniego i pokojowego obszaru współlistnienia oraz poszanowania różnorodności w oparciu o wspólne wartości UE, czyli poszanowanie godności osoby ludzkiej, wolność, demokrację, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości – uznane w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Wartości te są wspólne państwom członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn.
2. że zgodnie z art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Unia przyczynia się do wspierania europejskich przedsięwzięć w zakresie sportu, uwzględniając jego szczególny charakter, jego struktury oparte na zasadzie dobrowolności oraz uwzględniając jego funkcję społeczną i edukacyjną.
3. że trzeci plan prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu (2017–2020) przyjęty w maju 2017 r. określił włączenie społeczne jako jeden z kluczowych tematów w ramach priorytetu „Sport i społeczeństwo”, a propagowanie wspólnych wartości UE poprzez sport jako jedno z kluczowych zadań.
4. o zaleceniu Rady w sprawie promowania wspólnych wartości i edukacji włączającej, które ma zostać przyjęte w maju.
5. że sport jest częścią programu Unii Europejskiej Erasmus + od 2011 r. Od czasu uruchomienia programu trzydzieści lat temu, ponad dziewięć milionów Europejczyków mogło skorzystać z możliwości studiowania, szkolenia się, nauczania lub odbycia wolontariatu w innym państwie, a tym samym wzmocnić swoją świadomość dotyczącą wartości, jakie łączą ich z innymi.
6. o niedawnej inicjatywie UE propagującej solidarność wśród młodych Europejczyków, współpracę i partnerstwo w odniesieniu do młodzieży poprzez różne działania solidarnościowe, w tym poprzez sport.
7. o kontekście politycznym przedstawionym w załączniku.

ZWAŻYWSZY, ŻE:

8. wartości stanowią podwaliny Unii Europejskiej. Celem niniejszych konkluzji jest zwiększenie współdzielonego przez państwa członkowskie rozumienia pojęcia wspólnych wartości, rozwijanie poczucia przynależności do Unii Europejskiej, a także propagowanie, w stosownych przypadkach, tych wartości poza granicami UE, połączone z tworzeniem solidnych podstaw dialogu międzyludzkiego w całej Europie.
9. Unia Europejska i jej państwa członkowskie stoją obecnie w obliczu poważnych wyzwań gospodarczych, politycznych i społecznych, różnych w poszczególnych państwach członkowskich. Sport może przyczynić się do zapewnienia zrównoważonego rozwoju i do odpowiedniego stawiania czoła przekrojowym, stojącym przed UE wyzwaniom społeczno-gospodarczym i wyzwaniom związanym z bezpieczeństwem.
10. w białej księdze w sprawie przyszłości Europy podkreśla się, że tak cenne dla nas wartości europejskie pozostają niezmiennie. Chcemy społeczeństwa, w którym pokój, wolność, tolerancja i solidarność są wartościami nadrzędnymi. Te wartości łączą Europejczyków i dlatego warto o nie walczyć⁽¹⁾.
11. przedstawiona przez Komisję Europejską biała księga na temat sportu (2007 r.) podkreśla ważny wkład sportu w spójność gospodarczą i społeczną oraz większą integrację społeczeństw poprzez wykorzystanie potencjału zawartego w sporcie do celów włączenia społecznego, integracji i równości szans; w dokumencie tym podkreśla się też między innymi, że rasizm i ksenofobia oraz wykorzystywanie młodych zawodników sportowych nie są zgodne ze wspólnymi wartościami UE.
12. Europejski Rok Dziedzictwa Kulturowego 2018 ma na celu zwiększanie wiedzy na temat wspólnej historii i wartości oraz zachęcanie ludzi do odkrywania bogatego i różnorodnego europejskiego dziedzictwa kulturowego, którego częścią są tradycyjne sporty i rozrywki.
13. sport – w formie zorganizowanej lub nie – tak jak edukacja, praca z młodzieżą i kultura, może odgrywać rolę w propagowaniu wspólnych wartości UE.

⁽¹⁾ Dok. ST 6952/17.

14. wszystkie największe organizacje międzynarodowe zajmujące się sportem, takie jak Unesco, Rada Europy, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski czy Światowa Agencja Antydopingowa, uznają, że sport może nauczać wartości takich jak uczciwość, poczucie przynależności do zespołu, demokracja, tolerancja, równość, dyscyplina, integracja, wytrwałość i szacunek, co mogłoby pomóc w propagowaniu i rozpowszechnianiu wspólnych wartości UE.

UZNAJĄC, ŻE:

15. wszyscy ludzie powinni móc uprawiać sport i czuć się częścią społeczeństwa, a różne sektory powiązane ze sportem mogą wykorzystywać swój potencjał, by sprzyjać integracji, a także zapewniać równe szanse w zakresie uczestnictwa w sporcie oraz nie dopuszczać do dyskryminacji i wykluczenia społecznego.
16. sport może przyczyniać się do budowania i rozwijania społeczeństwa obywatelskiego i zrównoważenia społecznego. Istnieje potrzeba rozwijania wśród Europejczyków wspólnego poczucia przynależności – zarówno na płaszczyźnie politycznej, jak i kulturowej. Ponieważ sport to uniwersalny, zrozumiały dla wszystkich język, komunikowanie i podkreślanie wspólnych wartości poprzez sport, z wykorzystaniem innowacyjnych metod uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, mogą przyczynić się do zapobiegania nietolerancji, wykluczeniu społecznemu, w tym stereotypom płci i mizoginii, rasizmowi, ksenofobii i marginalizacji.
17. sport może wzmacniać wartości w sposób naturalny i w pozytywnej atmosferze. Wartości takie jak wzajemny szacunek, fair play, przyjaźń, solidarność, tolerancja i równość powinny być czymś oczywistym dla wszystkich osób uprawiających sport w klubach sportowych, szkołach, w ramach sportu rekreacyjnego i zawodowego.
18. wkład sportu w spójność społeczną i budowanie integracyjnych i silnych społeczności, jeśli przeprowadzony jest zasadą równości, może również przyczynić się do rozwoju wydajnego, demokratycznego i sprawiedliwego społeczeństwa. Instruktorzy i trenerzy sportowi mogą odgrywać rolę w umacnianiu wspólnych wartości UE poprzez sport.
19. na szczeblu UE istnieją już pozytywne inicjatywy przyczyniające się do lepszego zrozumienia wspólnych wartości UE, takie jak projekty sportowe opracowywane i wspierane w ramach europejskich funduszy strukturalnych i programu Erasmus+.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

20. w stosownych przypadkach poszukiwały inicjatyw i działań mających na celu propagowanie sportu jako sposobu budowania kompetencji społecznych, obywatelskich i międzykulturowych wśród osób w każdym wieku, niezależnie od płci i pochodzenia oraz wspierały takie inicjatywy i działania. Można tego dokonywać poprzez wspieranie i zachęcanie władz lokalnych i regionalnych – we współpracy z klubami sportowymi, szkołami, organizacjami młodzieżowymi, w tym organizacjami pozarządowymi.
21. w stosownych przypadkach propagowały wspólne wartości UE przy okazji dużych imprez sportowych organizowanych przez ruch sportowy, często we współpracy z władzami publicznymi. Duże imprezy sportowe mogą być doskonałą okazją do upowszechniania tych wartości wśród sportowców, wolontariuszy oraz kibiców.
22. w odpowiednich przypadkach kierować do ruchu sportowego na szczeblu krajowym komunikaty promujące wspólne wartości UE – przy okazji prowadzenia usystematyzowanego dialogu.
23. korzystały z możliwości, jakie daje współpraca międzynarodowa, by propagować na szczeblu międzynarodowym, w stosownych przypadkach, potrzebę poszanowania wspólnych wartości UE oraz by informować o takiej potrzebie.
24. zachęcały organizacje sportowe do wzmacniania dobrego zarządzania w ich organizacjach, a tam gdzie to możliwe, wspierały je w tym zakresie, oraz w stosownych przypadkach ujmowały wspólne wartości UE w swoich wytycznych dotyczących etyki lub w dokumentach o równorzędnym statusie.
25. zachęcały instytucje oświatowe do propagowania w ramach sportu działań dotyczących wspólnych wartości.
26. w stosownych przypadkach propagowały walkę z rasizmem i ksenofobią, stereotypami płci i mizoginią, wykorzystywaniem młodych sportowców, wszelkimi formami dyskryminacji i przemocy na stadionach i z naruszeniami uczciwości w sporcie. Wspierały organizacje sportowe w walce z tymi naruszeniami, na przykład poprzez rozwijanie i propagowanie inicjatyw angażujących kibiców. Mogłoby to obejmować programy edukacyjne lub kampanie informacyjne prowadzone we współpracy z organizacjami sportowymi uczące szacunku dla godności ludzkiej, poszanowania pokoju i niedyskryminacji.

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

27. rozwijała i analizowała już istniejące inicjatywy, takie jak Europejski Tydzień Sportu, by propagować wspólne wartości UE.
28. uwzględniała sport w ramach stosunków zewnętrznych, by w stosownych przypadkach propagować wspólne wartości UE, na przykład poprzez uwzględnianie mobilności i budowania zdolności lub poprzez wspieranie uczciwości w sporcie, a także poprzez włączanie tej tematyki w dyskusje i dialogi wysokiego szczebla z państwami trzecimi.

29. rozpowszechniała udane projekty i inicjatywy wśród państw członkowskich, a także poza UE, uznając je za narzędzie propagowania wspólnych wartości UE.
30. korzystała z możliwości oferowanych przez obecny i przyszły: Europejski Fundusz Społeczny, program Erasmus+ oraz przyszłe unijne programy, by podkreślać i propagować znaczenie wspólnych wartości UE.
31. propagowała rolę, którą organizacje sportowe mogą odgrywać w ramach wspieranych przez Komisję Europejską inicjatyw na rzecz solidarności, mobilności i budowania zdolności, i informowała organizacje sportowe o takich możliwościach.
32. zachęcała organizacje sportowe do propagowania zaangażowania państw trzecich, w tym krajów kandydujących, w niekomercyjne imprezy i inicjatywy sportowe.

ZWRACAJĄ SIĘ DO RUCHU SPORTOWEGO, BY:

33. wykorzystał okazję, jaką jest organizowanie i prowadzenie przez organizacje sportowe dużych międzynarodowych imprez sportowych i istniejących inicjatyw, do propagowania wspólnych wartości UE.
 34. aktywnie uczestniczył w inicjatywach w ramach usystematyzowanego dialogu w celu lepszego informowania rządów i instytucji UE o swoich strategiach.
 35. rozważył włączenie do programów edukacyjnych i metodologii szkoleniowych przeznaczonych dla trenerów, personelu pomocniczego, wolontariuszy i innych stosownych podmiotów modułów na temat znaczenia i lepszego rozumienia wspólnych wartości UE poprzez sport.
 36. zachęcał do prowadzenia kampanii i inicjatyw informacyjnych skierowanych do widzów i kibiców sportowych – tak by propagowały one i podkreślały wspólne wartości UE z myślą o zwalczaniu przemocy na stadionach. Do tego celu niezbędne jest zaangażowanie organizacji na szczeblu najbliższym obywatelowi.
 37. w stosownych przypadkach korzystał z innowacyjnych metod uczenia się nieformalnego i pozaformalnego, by poprzez sport rozpowszechnić wspólne wartości UE.
 38. nadal rozwijał wzajemnie wzbogacające stosunki i kontakty pomiędzy organizacjami sportu masowego z państw UE i państw trzecich, dzielił się wartościami i zasadami oraz przedstawiał dyplomatyczną wartość takich międzyludzkich kontaktów.
-

ZAŁĄCZNIK

Kontekst polityczny

1. Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu (1 lipca 2017 r. – 31 grudnia 2020 r.) (Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 5).
 2. Konkluzje Rady w sprawie roli pracy z młodzieżą we wspieraniu rozwijania podstawowych umiejętności życiowych młodych ludzi, które ułatwiają im pomyślne wchodzenie w dorosłość, aktywne obywatelstwo i życie zawodowe (Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 30).
 3. Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie zapobiegania radykalizacji prowadzącej do brutalnego ekstremizmu (Dz.U. C 467 z 15.12.2016, s. 3).
 4. Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie roli sektora młodzieżowego w zintegrowanym międzysektorowym podejściu do zapobiegania i zwalczania radykalizacji młodych ludzi prowadzącej do przemocy (Dz.U. C 213 z 14.6.2016, s. 1).
 5. Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat roli trenerów w społeczeństwie (Dz.U. C 423 z 9.12.2017, s. 6).
 6. Biała księga Komisji na temat sportu z 11 lipca 2007 r. (COM(2007)391 final).
 7. Biała księga Komisji w sprawie przyszłości Europy (2017) (dok. ST 6952/17).
 8. Zalecenie Rady w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania (dok. ST 5462/18).
 9. Deklaracja paryska w sprawie promowania – poprzez edukację – postaw obywatelskich oraz wspólnych wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja.
 10. Badanie dla Komisji Kultury i Edukacji Parlamentu Europejskiego – Tożsamość europejska (2017).
 11. Badanie dla Komisji Kultury i Edukacji Parlamentu Europejskiego – Nauczanie wspólnych wartości w Europie (2017).
 12. Inicjatywa Unesco „Nauczanie wartości poprzez sport” (2017).
 13. Zmieniona Międzynarodowa karta wychowania fizycznego, aktywności fizycznej i sportu (Unesco), 2015.
 14. Zmienione zalecenie nr R (92) 13 rev Komitetu Ministrów dla państw członkowskich w sprawie zmienionej Europejskiej Karty Sportu (2001).
 15. Rada Europy, Karta etyki w sporcie (zmieniona w 2010 r.).
-

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

7 czerwca 2018 r.

(2018/C 196/07)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1836	CAD	Dolar kanadyjski	1,5313
JPY	Jen	130,26	HKD	Dolar Hongkongu	9,2868
DKK	Korona duńska	7,4483	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6789
GBP	Funt szterling	0,88123	SGD	Dolar singapurski	1,5757
SEK	Korona szwedzka	10,2515	KRW	Won	1 266,42
CHF	Frank szwajcarski	1,1613	ZAR	Rand	15,1353
ISK	Korona islandzka	124,30	CNY	Yuan renminbi	7,5660
NOK	Korona norweska	9,5013	HRK	Kuna chorwacka	7,3848
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	16 425,02
CZK	Korona czeska	25,640	MYR	Ringgit malezyjski	4,7036
HUF	Forint węgierski	317,36	PHP	Peso filipińskie	62,175
PLN	Złoty polski	4,2603	RUB	Rubel rosyjski	73,3086
RON	Lej rumuński	4,6555	THB	Bat tajlandzki	37,792
TRY	Lir turecki	5,2910	BRL	Real	4,5872
AUD	Dolar australijski	1,5457	MXN	Peso meksykańskie	24,0536
			INR	Rupia indyjska	79,4380

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Postępowanie likwidacyjne**Decyzja o wszczęciu postępowania likwidacyjnego wobec Alpha Insurance A/S**

(Publikacja zgodnie z art. 280 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II))

(2018/C 196/08)

Zakład ubezpieczeń	Alpha Insurance A/S Sundkrogsgade 21 c/o Harbour House 2100 Copenhagen Ø DANIA
Data wydania, data wejścia w życie i rodzaj decyzji	8 maja 2018 r., ogłoszenie upadłości
Właściwe organy	Maritime and Commercial Court Amaliegade 35, 2. 1256 Copenhagen K DANIA
Organ nadzoru	Brak
Mianowany zarządca	Boris K. Frederiksen Vester Farimagsgade 23 1606 Copenhagen V DANIA
Prawo właściwe	Dania. Duński kodeks postępowania upadłościowego, § 17 i § 22

DANE DOTYCZĄCE PRZELOTU PASAŻERA (DANE PNR)

Lista państw członkowskich, które podjęły decyzję o stosowaniu dyrektywy w sprawie wykorzystywania danych PNR do lotów wewnątrzunijnych zgodnie z art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania

(Jeżeli państwo członkowskie podejmie decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy do lotów wewnątrzunijnych, powiadamia o tym Komisję na piśmie. Państwo członkowskie może złożyć lub cofnąć takie powiadomienie w każdym czasie. Komisja publikuje takie powiadomienia oraz wszelkie ich cofnięcia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej)

(2018/C 196/09)

Następujące państwa członkowskie powiadomiły Komisję o stosowaniu dyrektywy w sprawie wykorzystywania danych PNR do lotów wewnątrzunijnych:

- Belgia
 - Niemcy
 - Chorwacja
 - Włochy
 - Litwa
 - Węgry
 - Malta
 - Polska
 - Słowacja
 - Zjednoczone Królestwo.
-

Zmiana dotycząca Europejskiego Ugrupowania Współpracy Terytorialnej (EUWT)**EUWT Eurometropolia Lille-Kortrijk-Tournai**

(2018/C 196/10)

I. Nazwa EUWT, adres i osoba do kontaktu

Zarejestrowana nazwa: Groupement européen de coopération territoriale Eurométropole Lille-Kortrijk-Tournai

Siedziba statutowa: Lille

Punkt kontaktowy: Loïc Delhuyenne, dyrektor agencji eurometropolii Lille-Kortrijk-Tournai

Adres: Agence de l'Eurométropole Lille-Kortrijk-Tournai, Doorniksestraat 63 – 8500 Kortrijk

Strona internetowa ugrupowania: www.eurometropolis.eu**II. Zmiany dotyczące osoby do kontaktu, dyrekcji, siedziby statutowej, adresu internetowego EUWT**

Nowa osoba do kontaktu:

Nowa osoba odpowiedzialna (dyrekcja):

Nowa siedziba statutowa:

Nowy adres internetowy:

III. Nowi członkowie ⁽¹⁾

Zarejestrowana nazwa:

Adres pocztowy:

Adres internetowy:

Rodzaj członka:

Państwo:

IV. Zmiany dotyczące osoby do kontaktu, dyrekcji, siedziby statutowej, adresu internetowego członków ⁽²⁾

Oficjalna nazwa: La Région Hauts-de-France

Siedziba statutowa:

Osoba do kontaktu:

Adres e-mail:

Adres internetowy ugrupowania:

Oficjalna nazwa: la Métropole Européenne de Lille (MEL)

Siedziba statutowa:

Osoba do kontaktu:

Adres e-mail:

Adres internetowy ugrupowania:

⁽¹⁾ Proszę podać dane dotyczące nowych członków.⁽²⁾ Proszę podać te dane przy każdej zmianie.

Oficjalna nazwa: West vlaamse intercommunale

Siedziba statutowa:

Osoba do kontaktu:

Adres e-mail:

Adres internetowy ugrupowania:

Oficjalna nazwa: l'Agence intercommunale de développement

Siedziba statutowa:

Osoba do kontaktu:

Adres e-mail:

Adres internetowy ugrupowania:

Oficjalna nazwa: L'intercommunale d'Etude et de Gestion

Siedziba statutowa:

Osoba do kontaktu:

Adres e-mail:

Adres internetowy ugrupowania:

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.8957 – Silver Lake/ZPG)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 196/11)

1. W dniu 1 czerwca 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji ⁽¹⁾.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Silver Lake Group L.P. („Silver Lake”, Stany Zjednoczone),
- ZPG Plc („ZPG”, Zjednoczone Królestwo).

Przedsiębiorstwo Silver Lake przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, pośrednią wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem ZPG w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Silver Lake: międzynarodowa firma inwestycyjna specjalizująca się w branżach technologicznych, opartych na technologiach i w powiązanych sektorach ukierunkowanych na wzrost,
- w przypadku przedsiębiorstwa ZPG: właściciel i operator marek cyfrowych w zakresie nieruchomości i gospodarstw domowych, głównie w Zjednoczonym Królestwie, w tym portalu Zoopla i porównywarki internetowej uSwitch.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8957 – Silver Lake/ZPG

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8922 – Phoenix PIB Austria/Farmexim i Help Net Farma)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 196/12)

1. W dniu 30 maja 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Phoenix PIB Austria Beteiligungs GmbH (Austria) („Phoenix”), należące do grupy przedsiębiorstw Phoenix,
- Farmexim SA, Rumunia („Farmexim”),
- Help Net Farma SA, Rumunia („Help Net”).

Przedsiębiorstwo Phoenix przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Farmemix i całym przedsiębiorstwem Help Net.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- Grupa Phoenix: sprzedaż hurtowa produktów leczniczych, sprzedaż detaliczna w aptekach oraz świadczenie powiązanych usług farmaceutycznych w Europie,
- Farmexim: sprzedaż hurtowa pełnej gamy produktów farmaceutycznych,
- Help Net: zarządzanie siecią aptek w Rumunii.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8922 – Phoenix PIB Austria/Farmexim i Help Net Farma

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks: +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL